

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ
(Β΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησις καὶ σωτήριος ὁμολογία». Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ᾠχος ᾠγ Γα ϕ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ^Γ _ζ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου ^Γ _ζ

Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος ^Δ _δ η Ζω η

εκ τα φα νε τει λας Χρι στε ο Θε ο ς ^Γ _ζ και των θυ ρων

κε κλει σμε νων τοις Μα θη ταις ^Δ _δ ε πε στης η παν των α να

στα σις ^Γ _ζ Πνε ευ μα ευ θε ς δι αυ των ε γκαι νι ζων η

μιν ^Δ _δ κα τα το με γα σθ ε ε λε ε ο ς ^Γ _ζ (γ')

τὸ τέλος:
κα τα το με ε γασθ ε λε ο ο ο ος

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Ἡ συνήθης Στιχολογία· ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀμώμου, ὁ Πολυέλεος, διὰ τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτήν.]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ἦ Πα ρ

Τω φο βω των Ε βραιων κε κρυμ με νων των Μα θη
των και εν τη Σι ων συνηγ με ενων ει σηλθες προς αυ
τη ς Α γα θε και ε στης κε κλει σμε νων των θυ ρων εν
με σω αυ των χα ρο ποι ος και υ πε δει ξας αυ τοις
τας χει ει ρας και της α χραν τς σ πλευ ρας τς μω
λω πας λε ε γων τω α πι στῶν τι Μα θη τη φε ρε την
χει ει ρα σθ και ε ρε ευ να ο ο τι αυ το ος ε γω
ει μι ο δι α σε ε παθη τος (δὶς)

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος Δι-θ

Επε στης η Ζω η των θυ ρων κε κλεισμενων Χρι
στε τοις Μα θηταις και πλευ ραν υ πε δεικνυς και χει
ρας σθ και πο ο δας σθ την εκ τα φθ ς σθ ε ε γε ρσιν
προ πι στῶ με νος αλλ ο θω μας ουχ ευ ρε θη ο θεν

ε ε λε γεν ην μη θε α σω μαι τσ τον ου πει θε μαι
τοις λο γοις υ μων (δίσ)

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὅμοιον.

Ι δων μσ την πλευραν και τας τρη σεις των η λων θω
μα τι α πισταις τη ε μη α να στασει ο Κυ
ρι ι ος ε ε λε γεν α να στας εκ τσ μνη η μα τος
ο πα νο ο με νος τοις Α πο στο λοις αρ ρη τως ο
δε Δι ι δυ μος πει σθεις ε βο α τω Κτιστη Θε ος
μσ ει και Κυ ρι ος (δίσ)

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται
χάριν τῆς δεσποτικῆς ἐορτῆς.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου ς

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μσ πο ο ολ λα α α πο
λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α αυ
τος α αν τι ι λα α α βσ σ και σω ω ω σον
Σω ω τη η ησ μσ σ

Ο^{Δι} ι μι σδ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

^{Bou} η η τε ε ε ε ε α πο ο τδ Κυ υ ρι ι

^{Πα} ι ς ς ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος γαρ

^M πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Bou} ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ^{Bou} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α^{Bou} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει υ

ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ^{Bou} αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην

Α^{Bou} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει

^{Bou} τα α τη η ης χα α α ρι το ος ρει ει ει θρα

Πα-
 α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον τα α
 Δι
 α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς
 ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον, ἦχος Βουξ

Ε παι αι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ι ον
 αι νει τον Θε ον σι ων

Ο τι ε νι σχυ σε τς μοχ λς των πυ λων σ ευ
 λο γη σε τς υ ς σ εν σοι

Ε παι αι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ι ον
 αι νει τον Θε ον σι ων

Ο τι θεις τα ο ρι α σ ει ρη νην και στε α ρ
 πυ ρου εμ πι πλων σε

Ε παι αι αι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ι
 ον αι νει τον Θε ον σου Σι ι ω ω ω ω ων

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γινω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σ οι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μητηρ μ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φι α της σοφι ι ας σ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ι δε γ γ γ γ γ γ γ γ α α ρ α λη η η η θει
αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι
τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας
σ γ γ ε δη λω ω ω σα α α α ας μοι οι οι
οι οι

Ὁ α' χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι

Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσυ
νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

Α πο ζρεψον το προσωπον σα πο των α μαρ
τι ων μη και πασαστασ νο μι ασ μη εξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις μη

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα και το
Πνευμα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

Α ποδος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου
σα και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δς σα και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρε ψσσι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ασ μη α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μη την δι
και ο συνην σα

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το στο

μαμα να γ γε λει την αι νεσινσθ ^θ

Οτι ει η θελησας θυσιαν εδωκα αν ^Δ ο

λο καντω ματα ουκ ευδοκησεις ^θ

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον ^Δ

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ^Δ ουκ εξουδενωσει ^θ

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια στην

σιων ^Δ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιερουσα

λημ ^Δ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνησα

να φοραν και ο λοκαντω ματα ^θ

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον σθ

μοσχος ^Δ και ελεησον με ο θεος ^Δ λ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι ^Δ

Ταιστων Αποστολων πρεσβειαις ελεημον ^Δ εξαλει

ψον τα πληθῶντων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταισ της Θε ο το ο κσ προ σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πληθῶντων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

Ανα στας ο Ι η σουσ α πο του τα φσ κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν ὁ τῆς ἑορτῆς
μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στίχων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ἄισωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραήλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχως ὀδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμπας τριήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Δόξα.

Ἡ βασιλὶς τῶν ὥρῶν, τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα, δορυφοροῦσα τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς Ἐκκλησίας λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν ἀναστάντα Χριστόν.

Καὶ νῦν.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου σφραγίδες, οὐδὲ κλειῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν· ἀλλ' ἐξαναστάς ἐπέστης, τοῖς φίλοις σου εἰρήνην Δέσποτα δωρούμενος, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ωιδὴ γ'. **Ὁ εἰρμός.**

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε. **(δίς)**

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ, τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας. **(δίς)**

Δόξα.

Ἐν τάφῳ περικλεισθεῖς, τῇ περιγράπτῳ σαρκί σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστέ ἀνέστης· θυρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Καὶ νῦν.

Τοὺς μώλωπας σου Χριστέ, οὓς ἐκουσίως ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς ἔδειξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Δι-θ

Ως ἐν μεσῶ των Μαθη των σε παρεγενεῶ Σωτηρ την ειρηνην διδεις αυτοις ελθε και μεθημων και σωσον ημασ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAEARION

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκριμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς

εἰσηλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι, Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῆ πυρίνη πλευρᾶ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτη τολμᾶν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὄστουν; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχ. Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τοῦ πυρὸς μέσον,
Ἐγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Κάτθανε καὶ Κρήσκης πέμπτη δεκάτῃ πυρὶ λαύρῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον,
Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχ. Ἀμνοῦ Θεοῦ σφάττουσιν ἀμνάδας δύο,
Ἀναστασίαν καὶ Βασίλισσαν ἅμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου Πρεσβυτέρου καὶ Παυσολυπίου.

Στίχ. Παυσολυπίῳ καὶ Θεοδώρῳ Θύτῃ,
Δῶρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ, Ἐπισκόπου Ἀτσοχούρι τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Σοφῶς ὁ Ἐφραὶμ ἐπισκοπεύσας κάτω,
Εὐφραίνεται ὦν συγχορευτὴς τῶν ἄνω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Μιστισλάβου Θεοδώρου, ἡγεμόνος τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ὁ Μιστισλάβ δεινὴν μισῶν φιλαργυρίαν,
Πλοῦτον ἄσυλον εὗρεν ἐν Βασιλείᾳ.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια ἑορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν καὶ σωτήριοι ὁμολογίαν.

Στίχ. Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,

Σὴν Σῶτερ ὀρμήν, κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ
Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς
ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Ἱ Πα Ϝ

ᾠδὴ α'

Α να στα σε ως ἡ με ρα λαμπρυν θω μεν λα οι
Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς
ζω ην και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος
η μα ας δι ι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α
δο ον τας

ᾠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι ας πη
γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε
ου ου με ε θα

ᾠδὴ δ'

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα

κουμ στη τω μεθη μων και δει κνυ υ τω φα ε σφορον
αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση μερον σω τη
ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι στος ως παν το
δυ υ να α μος

ὠδὴ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν τι
μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη
και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον πα
σι ζω ην α να τε ε λλον τα

ὠδὴ στ'

Κ α τη λθες εν τοις κα τω τα τοις της γης και συ
νε τρι ψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χος πε πε δη με
ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους Ι ω
νας ε ξα νε ε στη στου τα φου

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

νο ο μενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι α
παθςτο θνη τον αφθαρσι ασεν δυ υ ει ευ πρεπειαν
ο μο νοσευ λογη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε
ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ

Aυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα η
μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε
ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι πα
νη γυ ρεων εν η ευ λο γου μεν Χρι στον εις τους αι
ω να α α ασ

ὠδὴ θ'

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

Σε την φα ει νην λα μπα δα α και μη τε ρα τς
Θε ου την α ρι ζηλον δο ξαν και α νω τε ραν πα
ντων των ποι η μα α των εν υμνοις με γα λυ υ νο ο μεν

Σ ου την φα ει νην η με ρα αν και υ περ λαμπρον Χρι σε

την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι ος καλ λει

τοις Μα θη ται αις σε ε πεσθης με γα λυ υ νο ο μεν

Σ ε τον χο ι κη πα λα α μη ψη λα φω με νον

πλευ ραν και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της α υ

λα θει ας ου σι ι ας εν υμνοις με γα λυ υ νο ο μεν

Σ ε τον ως Θε ον εκ τα α φθ α να σταν τα Χρι ζον

ου βλε φα ρις ι δον τεσ αλ λα καρ δι ας πο θω πε

πι στευ κο ο τεσ εν υμνοις με γα λυ υ νο ο μεν

καὶ ἀργῶς

Σ ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α

α δα α α και μη τε ε ρα τθ ε Θε ε ε

ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον δο ξα αν

και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν τω ων των

ποι οι η η μα α α τω ων εν υ υ υ μ

νοις με ε γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν

Σ ου ου την φα ει ει νην η η με ε ε ε
ε ρα α α αν και υ πε ερ λαμ προ ον Χρι ι ι
στε ε τη η η η ην ο λο ο φω ω τον χα ριν εν
η η ω ω ραι αι ος κα α α αλ λει ει τοις Μα α
θη η ται αι αις σθ θ ε πε ε ε στης με
ε γα α λυ υ υ υ υ νοο ο ο μεν

Σ ε ε τον χο ι ι κη πα α λα α α α
α μη η η η ψη λα φω ω με νο ον πλε ε ευ
ρα αν και αι αι αι αι μη φλε ε ξα αν τα α ταυ τη ην
πυ ρι ι τω ω τη ης α υ υ υ υ λθ θ θει ει ας
ου ου σι ι ι α ας εν υ υ υ υ μ νοις με
ε γα α λυ υ υ υ υ νοο ο ο μεν

Σ ε ε τον ως Θε ε ον ε εκ τα α α α
α φθ θ θ θ θ α να στα α αν τα α Χρι ι ι
στοον θ θ θ θ θ βλε φα α ριοις ι ι δον τε ες αλ
λα α κα αρ δι ι ας πο ο ο ο θω ω πε πι ι

 στε ευ κο ο ο τε ες εν υ υ υμ νοις με

 ε γα α λυ υ υ υ υ νοο ο ο μεν

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω με

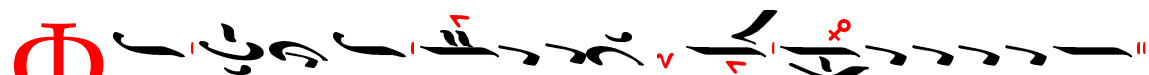
 ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν ε ρω

 χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ

 τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα

 λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α

 νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου Σι ων

 δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του

 το ο κου ου σου ου ου

καὶ ἀργῶς

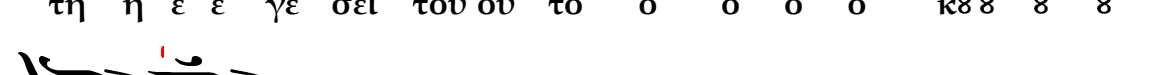

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α τη

 Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η Α γνη

 η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι ρε και πα λι ιν

 ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο σο ος Υι ο ος

 α νε ε ε στη η η τρι ι η η με ρο ο ος

 εκ τα α α α α φου

Φ

 ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε

 ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ η

 γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ουου ου ου ε πι

 σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε χο ο ο ρε ευ

 ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α α α αλ λου ου

 Σι ι ι ων συ υ υ υ δε ε Α α α γνη η η

 η τε ερ πα Θε ε ο ο το ο ο κε ε εν

 τη η ε ε γε σει του ου το ο ο ο ο κα α α α

 σα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ε (δίσ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τε

ό β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ε

Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μὴ μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ· σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν. (δίσ)

Ἔτερον, ὅμοιον.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει· σήμερον αἴρονται κλειῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου. (ἄπαξ)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι

ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ

ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι
οι οι α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι
αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε πει υ
υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και το
υ δωρο το υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα τωσαν το
ο νομα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος
ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

E στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω να
τα αι ω νος προ οσταγμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε
ται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και πα
σαι α βυσσοι

Πυρ χαλαζαχιων κρουσταλλος πνευμα κατα
γιδος τα ποιουντα τον λογον αυτου

Τα ορη και παντες οι βουνοι ξυλα καρποφορο
ορα και πασαι κεδροι

Ταθηρι ακαι παντα τα κτηνη ερπετα και πε
τεινα περωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχοντες
και παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι προσβυτεροι με τα νε
ωτερων αινεσασαν το ονομα Κυρι
ου οτι υψωθη το ονομα αυτου εν

Ηεξομολογησις αυτου επι γης και ουρα
νυ και υψωσει κερας λαου αυτου

Υμνος πασι τοις σοσι οις αυτου τοις υιοις Ισρα
ηλλα ωεγγιζοντι αυτω

Ασατετω Κυριω ασμα και νον η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων

Ευ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι ησαν τι

αυ τον και οι Υι οι Σι ων α γαλλι α σθωσαν ε πι

τω βασι λει αυ των

Αι νε σα τω σαν το ο νομα αυ του ου εν χο

ρω εν τυ μπα α νω και ψα λτη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω ω

Οτι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω σει πρα εις εν σωτη ρι α

Καυ χη σονται ο σι οι εν δο ξη και α γαλλι α

σονται ε πι των κοι των αυ των

Αι υ ψω σεις τθ Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των και

ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Του ποι ησαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λεγ

μς εν τοις λα οις

Του δη ησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις και τς

εν δοξαυτων εν χειρο πεδαισιδη ραιαις

Tου ποιησαιεν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξαυ

τη εσται πασι τοις οσι ιοις αυτς

Aι νειτε τον θεον εν τοις αγι οις αυτου

νειτε αυτον εν στερω ματι της δυναμεως αυτς

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὡσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστέ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὠφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἤλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Ἦχος Πα

Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υ ι ω και Α

γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τϛ

ϛ ϛ αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α

α μην

Μ^{Πα} εθ η με ρας ο ο κτω της ε γε ρ σε ω ω σου

Ι η σου βα σι ι λευ μο νο γε ε νες Λο ο γε του

ου Πα α α τρος ω φθης τοι οισ μα α α θη η ται

αι αις σου κε κλει σμε ε νων των θυ υ ρων την ει ρη

νην σου ου πα ρε ε χο ο με ε ε ε νος και τω α

πι στου ουν τι μα α θη η τη τους τυ υ υ πους ε

ε δει ει ει ξας δε ευ ρο ψη η λα α φη η η

σον τας χει ρα α ας και αι αι του ος πο ο ο δας

και την α κη ρα το ον μου πλε ε ε ευ ραν ο δε

πει σθεις ε βο ο ο ο α α α α σοι ο Κυ ρι ι

ο ο ος μου ου και ο Θε ο ος μου δο ο ο ξα α α α

σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με

γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η

σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι

ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πατρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μη ην

Κ αθ ε κα στη η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε

σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω

να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα σου εις τους αι ω να σα α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα

θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θη σ η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με

ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρτον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Γι ω και α γι ω Πνευ

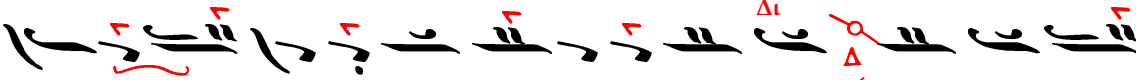

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω να στων

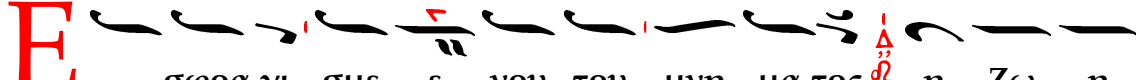

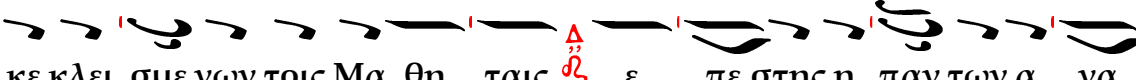

αι ω να α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

 γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δι Α γι ο

 ος Α θα α α α να α α α τος Πα ε ε λε ε ε

 η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Γα ϝ

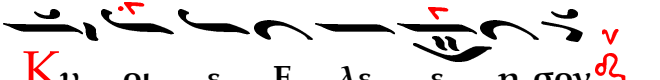
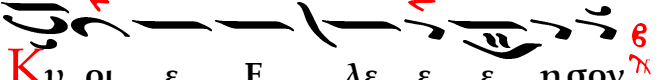

Εσφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η

 εκ τα φθα νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ ρων

 κει κλει σμε νων τοις Μα θη ταις ε πε στης η παν των α να

 στα σις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι ζων η

 μιν κα τα το με ε γασ ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ’).

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Αντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Αντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σωνη μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε΄ 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σωνη μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σωνη μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε. (ξε΄ 4)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σωνη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτερ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ΄ (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ΄ 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ρι α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ΄ 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ρι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ΄ 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ρι α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ΄ 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ρι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ν αι ω νων
α μην

Ἦχος Δι

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω νων

α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νς Μα

ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα φ

Στίχ.α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω

θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι οις ε εν

τοῖς μνημασι²² ζωην χαρισα αμενος^Δ

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων^u θα να τω

θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ος ε εν

τοῖς μνημασι²² ζωην χαρισα αμενος^Δ

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων^u θα να τω

θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ος ε εν

τοῖς μνημασι²² ζωην χαρισα αμενος^Δ

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων^u θα να τω

θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ος ε εν

τοῖς μνημασι²² ζωην χαρισα αμε νο ο ο ο ο ο

ο ο ος⁹

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

Εν Εκκλησιαις ευλογειτε τον Θεον
 Κυριον εκπηγων Ισραηλ σωσον ημας Υι
 ε Θεου ο αναστασας εκ νεκρω ω ω
 ων

ό β' χορός:

Ψαλλοντας οι αλληληστυχια

Ου ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὸ
 Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα-φ

Εσφραγισμενου του μνηματος η Ζωη
 εκταφανατειλας Χριστε ο Θεος και των θυρων
 κεισμενων τοις Μαθηταις επεστη η παντων ανα
 στασις Πνευμα ευθεσ δι αυτων εγκαινιζων η
 μιν κατα το μεγασ εελεεος

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ
 καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ει και εν ταφω κατηλθες αα θαναα τε α
 λλα του Αδκαθειλες τη ην δυ να α μιν και α νε

στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι Μυρο
φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε και τοις σοις Α
πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με νος ο τοις πε σου σι
πα ρε χων α α να στα α σι ι ι ι ν

Ἐτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α'.
ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♯ Πα φ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος ι
σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α το ος
ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α
γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α θα α
να α το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων α
μη ην

Α γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ιωάννου Αρβανίτη. Ήχος ᾠ Πα

N Πα
ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

A Πα
α α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α α

γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α γι ο ο ος ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο

ο ο ος

A Πα
α α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α α

γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

σχυ υ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α γι ο ος ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο

ο ο ος

Α α α α α α χα α α α α γι ι ι

ι ι Α α α α α α γι ι ι ος Α θα α

α α χα α α α α να α α α α λει ε Α

θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε λε ε ε ε ε η η η η η η η η σο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η Ε ε

λε ε η η σο ο ο ο η η η μα α α α α

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

(Πράξ. ε΄ 12-20).

Προκείμενον. ᾠχος γ΄. (Ψαλμὸς ρμζ΄).

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἠδυνθεῖν αἰνεσις.

ᾠχος Γα ϕ

Μ ε γασ ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ ουκ ε ζιν αριθ

μος

Αι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θον ψαλ μος

τω Θε ω ημων η δυν θει η αι αι νε ε σις

Με γασ ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ ουκ ε σιν α ριθ

μος

Ευ δο κει Κυ ρι ος ε πι τοις φο βσ με νοις αυ

τον και εν πα σι τοις ελ πι ζσ σιν ε πι το ε λε

ος αυ τσ

Με γασ ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ ουκ ε σιν α

ριθ μο ο ο ος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς

καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἢ οὐσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ς A α α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ς A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ς
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω α
 λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η ρι
 η η η μων

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ς A α α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ς A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ς
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϑ εν ε ξο μο
 λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω μεν α αυ
 τω

A λλη λϝ ϝ ï ï α A α α α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ï ï ï ï α A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ï ï A λλη λϝ ϝ ï ï α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Ἦχος ἰζ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοιοιοι
 οι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ς' Πα ϕ

O Μ Πα ι τα α α α α α α α α α α Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι
 ιμ μν υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως
 Πα ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α α α α των ο ο ο

λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο μεε ε ε νοι

Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος 6 Πα φ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Πα ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ε

Πα ρα α σχα Κυ υ ρι ε

^{Πα}
Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Δ₂

^{Δι}
Π α ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^Δ₂

^{Πα}
Π α ρα σχϑ Κυ ρι ε ²₂

^{Πα}
Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ ⁹

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μϑ ^Δ₂

^{Δι} ^{Πα}
Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϑ ^Δ₂ και κα τα

φυ γη η η η μϑ και αι ρυ υ ση ης μϑ ⁹

^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ ⁹ Ἐτερον ἀργόν

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϑ ^Δ₂ Κυ ρι ος ςε

ρε ω μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ^{Πα} ^Μ ^{Πα} και κα α τα

φυ υ γη η η η μϑ και αι ρυ υ υ υ ση

η η ης μϑ ⁹

^{Πα} ^{Δι}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^Δ₂ Τρι

α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α χω ω

ο Θε ε ο ος η η μων

Εἰς τό' Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α
α δα α α α και μη τε ε ρα τς ε Θε ε ε
ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον δο ξα αν
και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν τω ων των
ποι οι η η μα α α των εν υ υ υμ
νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε
ε εν

Κοινωνικόν. (Ψαλμός ρμζ').

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ. α'. Πα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε^{Πα} παι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι ο ις ε εν
 τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
 ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 σα ο τι η ξι ωσας η μας των α γι ων σα με
 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
 των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λϑ ι α
 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με νον
 α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)
Το ο νο μα Κυ ρι ε η ευ λο γη με ε
 ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι
 ω ω νο ο ος